

SEATTLE'I EESTLASTE TEATED

No. 412

Jaanuar-Veebruar 2010

EESTI VABARIIGI PRESIDENDI UUSAASTAKÕNE

Hea Eesti rahvas.

.....

Ühiskonna areng ei ole spordi- ega lauluvõistlus. Meie edu mõõdupuuks on inimeste rahulolu ja usk tulevikku. See rahulolu väljendub mitmel moel: hingerahus ja kindlustundes; soovis siduda omaenda ja oma laste tulevik Eestiga. See rahulolu väljendub meie riigi tõsiseltvõetavuses ja usaldusväärsuses. Üldises teadmises, et Eesti on elamiseks üks ütlemata meeldiv ja kütkestav paik.

See siht, see mõõdupuu, võiks seista me kõigi silme ees.

.....

Ma tahan teid kõiki – mu kallid kaasmaalased – aasta viimasel minutil südamest tänada selle eest, et olete tagasilöökide ja loobumiste kiuste hoidnud tegusat meelt ja usku homsesse. Et te olete julgustanud ja aidanud neid, kellel on raske.

Asjadesse vormitud väärtused tulevad ja lähevad. Neis ei pea nägema midagi enam kui need on. Olulisem on see, kuidas me oskame kasvatada headust ja meelekindlust. Kuidas me oskame seda igas ligimeses hinnata.

Headust saab õppida igas vanuses. Seda saab väljendada igas ametis. Me kõik siin väikesel maal oleme üksteisele tähtsad ja tarvilikud. Ärme seda meelest lase.

Headus saab alguse lugupidamisest enda vastu, oma kodu, oma küla, oma rahva vastu. Seega, kallid sõbrad – soovigem üksteisele soojalt head uut aastat. See pole pelk sõnakõlks, kui me tõesti nii ka usume ja mõtleme.

Vaadakem oma pereleikmeid, lähedasi, sõpru. Lepime just nüüd kokku, mis on need asjad, mida algaval aastal esimesena üheskoos ette võtame ja ära teeme. Vaatame küünlaleegi valgust ja sära oma lähedaste silmades. Ja näeme saabuvat valgust mustavas taevaletuses.

Head uut aastat, kallid Eesti!

Täispika kõne leiate aadressil: <http://president.ee/et/k6ned/>

Ka siis kui meie seda tuhatkordselt unustame jõulude tuumaks on on Jumala armastus, mis meid vastuarmastusele kutsub. Jõuluõöl sündis see armastus maailma pimeduse, viha, ülekohtu ja nimetute kannatuste keskele, et meid aidata. Ja mingi võim ei ole suutnud 2000 aasta jooksul seda kõrvaldada.

Läbi Jõuluõõ vaikuse otsib Jumala armastuses Jeesuses Kristuses teed eriti nende juurde, kes on murelised. Üksildased ja kes kannatavad armastuse puuduse all, otsib meid kõiki. Meile kõigile ütleb Ta oma ingli läbi: “Ärge kartke, sest vaata ma kuulutan suurt rõõmu, teile on täna sündinud Õnnistegija, kes on Issand Kristus.”

Ärgem laskem Kristusel, kes on meiegi ainus Lunastaja, täna mõöduda meie hingest, ilma et Ta meid ei õnnistaks.

Jõulu rahu ja rõõmu ja õnnistust soovides igale igatsevale südamele.

E.E.L.K Peapiiskop

Andres Taul

SELLES NUMBRIS:

Intervjuu Kristi Urv-Wongi - Seattle Eesti Seltsi uue juhiga	lk 2
Palju õnne sünnipäevaks!	lk 2
Uus aasta = uus toimetis	lk 3
Kuldne nõõp	lk 4 - 5
Olümpiamängud 2010	lk 5
Symmetry is beautiful thing	lk 6 - 7
Vancouveri eestlaste tegemised	lk 7

EESTI VABARIIGI 92. AASTAPÄEVA

pidulik tähistamine toimub
28. veebruaril 2010 Läti majas
Täpsemalt viimasel lehel

SAAME TUTTAVAKS

Möödunud aasta Eesti Seltsi Valimised kinnitasid ametisse uue Eesti Seltsi juhi – Kristi Urv-Wongi. Temaga nüüd põgusalt vestlemegi...

Paul Raidna oli SES esimehe rollis nüüd järjest mitmeid aastaid, möödunud sügis tõi SESile uue juhataja. Kuidas ennast uues ametis tunned?

- Ei ole veel väsinud

Mis paneb Sind "eesti asja" ajama?

- Olen ju eestlane, kuidas siis muidu? Eeskujuks on olnud mulle mu vanaisa - Kuno Nukk. Vanaisa võitles Vabadussõjas. Ta oli kangekaelne ja jonnakas, kannatust tal küll ei olnud, kuid olid küsimused, mis puudutasid Eestit. Ma olen temasse läinud.

Mis on Sinu visioon SES tegevusest 2010-ks aastaks? Millised on SES-i eesmärgid Seattle'i Eesti kogukonna arendamisel? Mis rõõmu teeb? Mis ärevust tekitab (mida saaks parandada)?

-Tahaksin palju ette võtta. Ikka ja alati mingeid uusi üritusi korraldada, näiteks pastlate tegemist, või rahvariiete taskute tikkimist, rahvariiete tegemist... Kunstkäsitööd! Avardada ja toetada Eesti kultuuri levikut!

Pärast nii asjalikku juttu, äkki kutsud meid ka oma kööginurka ja räägid pisut oma igapäevategemistest...

-Töö ja töö! Kui aega jätkub, käin kinos. Viimati vaatasin filmi "Holmes".

Pühapäeviti võib Sind leida rahvatantsu proovist. Kas mõne muu hobi jaoks ka aega jätkub?

-Olen väikest viisi aednik. Armastan rännata ja mägedes matkata. Lugemine on mu eluaegne harrastus: meeldivad ajalugu, biograafiad ja ka romaanid.

Palun räägi veidi oma taustast...

-Sündisin Itaalias. Isa oli USA Armees, seega olin "Army Brat"! Elanud olen Itaalias, Saksamaal, Ameerikas - Pennsylvanias ja Minnesotas. Aga Washingtoni osariik on mu kodupaik!

Kasvasin üles eesti kodus: isa, ema, 2 õde ja vend, vanaisa ja vanaema. Eesti keel oli kodune keel. Ma ei ole käinud eesti koolis, ema aga sundis meid eesti keelt lugema (küll oli siis nuttu ja nurgas seismist...). Rahvatantsuga hakkasin pihta 16 aastaselt. Käisin Washingtoni Ülikoolis, sel ajal oli meil Seattle is Eesti Noorte Klubi! Abiellusin, lahutasin - vahepeal sündis

poeg Ben. Nüüd elan vaikselt Tacomas!

Aitäh Kristi,

Soovime Sulle jätkuvalt hoogu ja särtsakat energiat eesti asja ajamiseks Seattle'is!

Pildil: Kristi Urv-Wong SES 2009. a. jõulupidu juhatamas

Palju õnne Sünni- päevaks!

Olgu Sul alati tugevat närvi, silmades soojust ja

mõtetel lendu eluteel astudes hoogu ja indu!

Jaauarhis:

Ann Maris Wallace
Katri Konasto
Raidi Kalev
Andres Urv
Karl Täht
Ilmar G. Raudsep
Taimi Ene Moks
Mart Männik

Janne Kapsi
Malle Hannibal
Minna Alt
John Toivo Lauba

Veebruaris:

Katrine Veanes
Arno Jaanson
Linda Jaanson
Mart Kask
Linda Kolde
Karl Niggol
Khari Otto

rõõmude värvi, südamel jõudu ja

TOIMETUSE VEERG

Head uut aastat!

2010. aasta toob Seattle'i Eesti Teatajale uue toimkonna, seekord on tegemist ajaloolise sammuga, sest lehemeistrid on koguni kolm. Meie meeskonnas on Pille Mändla, Margus Rumberg ja Merit Oviir.

Uueks aastaks oleme seadnud ambitsioonikaid plaane ja loodame Teie agaral kaasabil lehte edendada.

Margus toob teieni tehnilise lahenduse ja paneb jutud ning lood ajaleheks kokku.

Merit on kunstiline juht ja veebiarendaja. Tema hoolitseb selle eest, et õige pea oleks kõigil Seattle'i Eesti Seltsi liikmetel ja muidu huvilistel võimalik lugeda päevakajalisi ning värskeid uudiseid otse interneti vahendusel. Oma disaini taustaga on Merit suurepäraseks täienduseks meie uuele ajalehe toimetajaskonnale.

Pille aitab kaasa keelelise osaga. Teilt armsad lugejad ootame tagasisidet selle kohta, millised teemad teid huvitavad, mida rohkem või vähem kajastada ning kõik uued, innovaatilised ideed on teretulnud! Kutsume teid agaralt kaasa looma artiklite kirjutamisel! Oleme omale eesmärgiks seadnud lehe avaldamise paberikandjal iga kahe kuu tagant. Töötame ka kodulehe ettevalmistamisel ning kui veebi-versioon valmis on, siis interneti keskkonnas hakkab info kiiremini levima.

Planeerime jätkata "Saame tuttavaks" rubriiki kohaliku kogukonna liikmetega. Traditsiooniliselt avaldame kohalike ürituste ajakava. Tahame kajastada kõiki kohalikke Eesti ja eestlusega seonduvaid ettevõtmisi Seattle'i ja selle lähipiirkonnas ning arendada välja kogukonnakeskse reklaamvõrgu. Kui oled huvitatud oma teenuste

reklaamist ajalehes, palun võta meiega ühendust. Reklaamiveerg on tasuline ja tulu läheb Seattle'i Eesti Seltsile.

Meil on Teile ka järgmine kiireloomuline palve: meie lehesaajate andmebaas vajab kaasajastamist.

Kui Teil on võimalust, palun saatke minu e-maili aadressile oma kontaktandmed (nimi, aadress, e-maili aadress ja telefon kui soovite). Soovime jätkata ka sünnipäevatervituste edastamist, selleks aga on meil vaja teada Teie sünnikuud ja täpset nime. Samuti palume teatada abielude sõlmimisest, sündidest ja surmadest.

Merit – merit.lesta@gmail.com

Margus –margus.rumberg@gmail.com

Pille - pillemandla@gmail.com

Toogu 2010 Teile tarmu ja innukust, rõõmsat meelt ja head tervist,

Meeldivat koostööd soovides,

SET'i meeskond 2010

KULDNE NÖÖP

Martin lamas vaikselt oma voodis, tema kahvatu pale oli moonduvad valust kuid tema hõõguvad silmad vaatasid tühjusse. Tema parem käsi oli ema käte vahel ja vasak käsi oli rusikasse surutult rinnal. Ema oli laskunud põlvili Martini voodi kõrvale ja ta pea puhkas Martini kehakese kõrval. Martin hingas hingeldades väga raskesti. Tal oli kopsupõletik ning keegi polnud suutnud teda aidata. Ema oli südamevalust jõuetu.

Kõik sai alguse juba kevadel, kui lumi sulama hakkas ja päike soendas laste punaseid põski. Lume sulades tekkisid igale poole pisikesed veenired ja ojakesed, mis voolasid suurtematesse veesängidesse. Lumekellukesed pistisid oma pead välja ja kuldnokad kuulutasid hoolega kevadet. Lapsed koolides ei jõudnud tundide lõppu ära oodata, et siis väljas paberlaevukesi ujutada ja muid kevadisi mängu mängida.

Martin oli üks neist paljudest särasilmsetest lastest ja ega temagi omanud eriti kannatust. Niheles teine juba poolest päevast koolipingis ja vaatas ainiti aknast välja kuni lõpuks sai õpetajalt juba riielda. Kuid nõnda olid enamus lapsed koolis tundide ajal ja õpetajad muidugi teadsid seda. Midagi polnud teha, tuli karmim olla, et

lapsed ikka omandaksid õppeaineid. Tundide vaheaegadel lapsed ikka tuppa ei jäänud ja kõik olid väljas. Martin oma kaaslastega mängis kooli taga oja juures, kus oli sild üle oja ja hea laevuke siia vette lasta.

Martin oli juba tosinajagu aastat vana ja peale laevukeste oli tal suur eeskuju - tema onu - Eesti sõjaväe ohvitser. Onu käis vahetevahel neil külas ja siis oli Martini kodus pidupäev. Ka Martinil oli suur rõõm, kuna tema armastas sõjaväevormi välimust. Kui onu neil seekord külas käis, ajas ta onu sineli selga ja mütsi pähe ja hakkas rivisammuga toast kööki edasi-tagasi käima kuni isal sellest villand sai ja kamandas poisi istuma. Martin läks siis trotsides istuma ja pidi kuulama suurte juttu pealt. Mõne aja pärast avastas Martin oma üllatuseks, et ta oli täitsa huvitatud onu jutust. Nimelt rääkis onu sõjaohust, Eesti kaitses ja kui nõrk see on. Selle peale tekkis Martinil kinnisidee sõjaväkke minna ja hakata oma kodumaad vaenlaste eest kaitsma. Ta rääkis oma kavatsusest ka vanematele ja onule. Onu aga patsutas poisi õlule ja teatas, et Martin on selleks tulevikus väga vajalik, kuid praegu peab ta valvama oma kodu ja vanemaid vaenlase eest. Ning kindlasti mõne aasta pärast jõuab ka kätte aeg mil Martin saab sõjaväkke minna. Martin aga rõhutas ikka, et tema on juba piisavalt suur ja tugev juba praegu kodumaad kaitsma. Sellepeale võttis onu oma sineli taskust ühe kuldse sinelinööbi, mis oli varem ära kukkunud ja polnud veel tagasi õmmeldud, ning andis selle Martinile lisades, et Martin on nüüd tema abisoldat kelle ülesandeks on vanemate kodu kaitsmine ja piirkonnal silma peal hoidmine. Martin oli vaimustatud onu poolt antud ülesandest ja kõige enam selleste kuldsest kolme lõviga nööbist! See oli tema au ja uhkus! Kellelgi teisel tema koolis sellist aaret ei olnud. Järgnevatel päevadel moodustas Martin koolis oma kaaslastest kodukaitse brigaadi ja hakkas neid juhtima. Nad tegid vaatlusringkäike küla peal ja hakkasid omale vaatlusposte looma. Kõige parem vaatluspost, mis kõigile meeldis oli koolimaja taga otse oja sillal. Seal oli hea mängida ja ka kaugele näha. Igakord kui vaatluspostid jagamisele läksid, läksid poisid selle silla pärast omavahel jagelema.

Kevad oli lõppemas ja koolipäevad samuti. Suvevaheaeg oli tulekul. Poisid muudkui mürgeldasid väljas ja kuna päevad pikad, siis ka hiliste tundideni välja. Ühel maikuu õhtupoolikul kui oli veidi vilum ja tuulisem, tuli Martin sorgus ja üleni märjalt koju. Martin oli morn ja ema uuris, et mis viga. Martin kostis, et venelased võitsid täna. Nimelt on Martin siiani kangelaslikult oma brigaadiga venelaste rünnakud tagasi löönud ja tublilt Eestimaad kaitsnud. Kuid täna löid naaberküla poisid, kes olid siis Martini brigaadi jaoks Eesti vallutajad, -venelased nende kaitse pihuks ja põrmuks. Martin oli suure lahingu käigus aga ojasse kukkunud ja sealt Eestimaad edasi kaitsnud kuni külm hakkas ja siis löödult pidanud alla andma ja koju sooja minema. Tema kuldne sinelinööp mis ema rinda oli

õmmelnud oli lahingus ära tõmmatud ja ta oli ka seda pikalt otsinud kuni lõpuks leidis selle.

Järgmisel hommikul aga Martin tõusta ei suutnud, tal oli tõusnud kõrge palavik ja tema paled olid palavikust leemendavad. Ema oli poja pärast murelik ja palus isa, et too poisile velskri tooks. Velsker jõudis neile koju alles paari päeva pärast ja selleks ajaks oli Martini tervis halvenenud, tema hingamine oli raske ja ta ka kõhis sügavalt. Velsker teatas, et poisil on kopsupõletik ja ta peab haiglasse minema. Määras talle ka rohtu, mis pidi kõha leevendama. Ema- isa olid kohkunud, nemad olid vaesed talunikud ja kuidas saavad nad poisi linna haiglasse viia. See oli suur ja keeruline ettevõtmine. Pealegi olid linnas pidevalt mingid rongkäigud ja rahvakogunemised, mis tavaelu takistasid. Oli juba jaanikuu esimene nädal ja isa läks taas helistama, et ehk onu saaks autoga tulla ja viia neid Tartusse haiglase. Martini tervis oli stabiliseerunud selleks ajaks, kuid ta polnud ikka voodist välja saanud. Martinil oli õnneks võitleja hing ja pidevalt rääkis ta Eestimaa kaitses ja vaenlase tagasilöömisest. Alati hoidis ta ka oma käekeses onu sinelinööpi, mis sümboliseeris Martinile nii vaprust kui vabadust.

Olukord riigis halvenes päev-päevalt. Punased olid juba saanud põhimõttelise võidu vaba Eesti üle. Oli ainult aja küsimus, mil Eesti langeb okupatsiooni alla. Oleks vaid kõigil selline ind ja vaprus kui seda on meie väikesel Martinil!

Onu oli isale teatanud, et praegusel ajal on tal pea võimatu tulla, kuid ta proovib ja esimesel võimalusel tuleb ning viib nad Tartusse. Isa toimetab ja ootas onu, ema hoolitses Martini eest. Kuid haigus ei andnud armu ja Martin jäi nõrgemaks päev-päevalt ja tund- tunnilt.

Ema oli Martini voodi kõrvale põlvili laskunud ja palvetades tukkuma jäänud kui järsku Martin oma käe ema käte vahelt välja tõmbas ja sellega ema äratas. Martin tõstis oma käed kuldset nööpi hoides üles ja ütles vaikselt: "Ma tean, et Eestimaa jääb vabaks! Ema, ma võitlesin nii kõvasti selle eest! Kuid ma olen nüüd väsinud, ema." Ema kuulas ja pisarad voolasid tema põskedel. Ta paitas Martini pead ja sosistas: "Ma tean pojake, ma tean. Puhka kallid Martin!" Martin sulges oma silmad ja lasi käed tagasi laskuda. Ta jäi vaikselt lebama. Tema kehake oli andnud haigusele järele ja ta ei avanudki oma silmi enam. Sama juhtus ka sel juunikuul Eestimaaga. Haigus võttis selle maa okupatsiooni näol. Kuid Martini ind ja iha eestlastes jäi ja kasvas kuni lõpuks Eestimaa oma ikkest vabanes ja kuulutas maailmale oma vabadust!

-Kõikide Eestimaa sõjalaste mälestuseks.

Ove Roos

Vancouveri Olümpiamängud 12-28 Veebruar 2010

Veel vaid mõni nädal on jäänud ajani, mil toimub tseremoonia Vancouveri Olümpiamängude avamiseks Kanadas. On äärmiselt haruldane, et meile – Seattle'i eestlastele – armsaks saanud naaberlinnas Vancouveris saab kaasa elada Eesti tipp sportlastele.

Sel aastal pidi esialgsete plaanide kohaselt saadetama Vancouverisse võistlema kokku kakskümmend seitse sportlast, kuid veel eelmisel nädalal eraldati Eestile kolm lisakohta. Seega, on Eestit esindamas kolmekümnepealine sportlaste paremik, kellest 14 on murdmaasuusatajad, 9 laskesuusatajad, 5 iluuisutajad ning 2 mäesuusatajad. Sel korral ei ole kahjuks Eesti t esindavate sportlaste seas ühtegi kahevõistlejat ega lumelaudurit.

Ilmselt suurimat huvi murdmaasuusatajatest pakuvad publikule kanged Eesti mehed eesotsas Andrus Veerpalu ning Jaak Maega, kes on eelkõige tuntud oma väga hea tehnika poolest ning on näidanud suurepäraseid tulemusi klassika stiilis nii pikematel kui ka lühematel distantsidel. Andrus Veerpalu on üks läbi aegade parimaid suusatajaid, olles kahekordne olümpia võitja kui ka kahekordne maailmameister. 2002. aastal Salt Lake Citys mil Veerpalu võitis olümpiakulla tuli Mae kolmandaks ning on samuti jõudnud mitmel korral pjedestaalile erinevatel meistrivõistlustel suusatamises. Viimati jaanuari keskel kodupubliku ees Otepää maailmakarikaetapil võistelnud mehed jõudsid mõlemad poodiumile 15 km klassikasõidus – Veerpalu esikoht, Mae kolmas. Mõlemad nentisid, et minek oli hea ja enesetunne suurepärase.

Lisaks vanadele tuntud tegijatele, pakub palju põnevust ka noorte suusatajate esinemine võistlustel. Veel jaanuari lõpus näitas väga head vormi Saksamaal peetud U23 Maailmameistri võistlustel viiendana võistluse lõpetanud talendikas noor Eesti suusataja Karel Tammjärv. Samuti üllatas Algo Kärp veel suusavahetussõidus, kus tegi silmad ette vanameister Veerpalule. Ka Kaspar Kokk on näidanud jätkuvalt head taset ning sprinter Peeter Kümmeli esinemised on olnud paljutootavad. Otepääl võisteldes sai Kümmelile saatuslikuks kukkumine, mis kaassuusataja Einaste sõnul röövis pileti finaali. Ise mehed naljatavad, et see mis Otepääl tegemata jäi, tuleb olümpial ära teha – seega peaks eelseisvatel olümpiamängudel põnevust jätkuma küllaga.

Naistest on suurimad medalilootused ilmselgelt tippporti naasnud noorel emal Kristina Smigun-Vähil, kes on kahekordne olümpiavõitja ning on olnud esikolmikus paljudel FIS maailmameistri sarjas peetud võistlustel. Vahepeal kaks hooaega vahele jätnud suusataja on enda sõnul täitsa heas vormis, kuid viimati kodupubliku ees Otepääl võisteldes tuli alla vanduda karmidele konkurentidele. Eelkõige põhjendas suusataja seda haigusepisikuga ning et tippporti naastes võtab aega, et toetav tiim jälle töösse saada nii, nagu eelnevat t.

Laskesuusatajatest on rohkem põnevust pakkunud viimasel

ajal Eveli Saue, kes küll detsembri alguses õnnetult jalaluu murdis, kuid on naasnud võistlema. Vaid kuu aega pärast õnnetust, on ta taas võistlusrajal ning jaanuari algul tuli sprindis Eesti meistrivõistlustel teiseks. Kuigi veel päris õiget minekut ei olnud, loodab suusataja olümpia ajaks juba õiget särtsu. Vaid 19-aastane Kristel Viigipuu on teinud kenad sõidud jaanuari lõpus toimunud laskesuusatajate noorte ja juunioride maailmameistrivõistlustel, kus finisheeris erinevatel etappidel seitsmenda ja kuuendana. Ka mehed on Eesti meistrivõistlustel päris head vormi näidanud. Olümpiameeskonda kuuluvad Roland Lessing ning Indrek Tobreluts tulid vastavalt esimeseks ning teiseks eelmainitud võistlusel. Marten Kaldvee tegi üllatavalt hea sõidu jaanuari esimeses pooles Saksamaal, kus lõpetas sprindi koguni seitsmendana.

Ka meie iluuisutajatel on Euroopa meistrivõistlustelt korralikud tulemused kirjas. Jelena Glebova tuli naiste üksiksõidus kümnendaks ning paarissõitjad Maria Sergejeva ning Ilja Glebov tulid jaanuaris Tallinnas peetud Euroopa meistrivõistlustel kolmeteistkümnendaks.

Mäesuusatajatest esindavad Eestit Tiiu Nurmberg ja Deyvid Oprja. Kuigi Oprja ei ole tulemustelt parim Eesti lipu all sõitev mäesuusataja, langes skandaalselt valik siiski Oprja kasuks. Nimelt Eesti passi omav, kuid USA-s üles kasvanud Warren Smith, kelle tulemused Oprja omadest peajagu paremad, ei oleval siiski parim valik Eestit esindama. Eesti Olümpiakomitee otsuse õigluses veendunud Oprja leidis, et see oleks ülekohtune ning pärsiks noorte Eesti suusatajate motivatsiooni kui Eestit saadetaks esindama väliseestlane. Veel nentis Oprja, et Eestis üles kasvanud suusatajatel on tippu jõudmiseks tunduvalt pikem ja vaevalisem tee vaja läbi käia, kui seda on välisriigis üles kasvanud sportlastel.

Kuigi Eesti on oma väikese rahvaarvu tõttu üks kangemaid suusariike terves maailmas, on kindlameelseid konkurente üksjagu. Eesti meessuusatajatele on alati tugevat konkurentsi pakkunud Norra mehed. Ennekõike meie suurimale medaliootusele meeste 50km klassikasõidus on kange kohkurent suusamees Odd-Björn Hjelmeset, sest ka Veerpalu ja Mae sihivad sellel võistlusel kõrgeid kohti. Eks kohtade ja medalite ennustamine enne suuri võistluseid ole alati üks paras loterii – kord läheb täppi ja kord mitte. Sellegipoolest, USA-s Colorado Springsis asuva kolledzi majanduse ja äriteaduskonna professor Daniel Johnson on loonud keerulise valemi, millele tuginedes on 94-protsendilise täpsusega ennustanud erinevate võistluste tulemusi. Vancouveri Olümpiamängude eel pakub Johnson Eestile kaht kuldset medalit, lisades, et ei julge väga kindlalt rääkida, sest Eesti kui iseseisva riigi minevik on veel liiga lühike ning ei ole võimalik pikalt tagasiulatuvalt andmeid analüüsida.

Enne Vancouveri taliolümpiamänge on kõigil ootused suured, ning mitte asjata! Eestit esindav sportlaste paremik on korduvalt tõestanud oma kuulumist maailma tippude sekka. Jääme põhevusega ootama meie sportlaste etteasteid algavatel olümpiamängudel!

Refereeritud Postimees online artiklite põhjal.

Merit Oviir

SYMMETRY IS BEATIFUL THING.

Pilt: loo autori - Ingrid Scott'i kogust.

Symmetry

The sea describes Estonia, New Zealand too.

Turquoise bright waters bathe us in the South Pacific; sailing and fishing are huge pastimes, sea foods, traditional. People all over the world have no clue where we are, our tiny islands sliding off the belly of the globe. Estonian's serve fish soup and herrings prepared a dozen different ways and most folks won't know the difference between Estonia and Armenia.

I used to lay blistering in summer, dozy in December sunshine, blinded by the white sand, trying to imagine Pärnu's dunes spiked with iced reeds, the sea frozen solid.

My family adapted, collected mussels and cockles but missed their salted herring, *rukkileib* and town life where they had a 'culture,' but beach picnics soon replaced the old ways. Floating in the sea was our Christmas ritual. A north easterly on the Hauraki Gulf formed *murduvad lained*. My grandmother, glamorous in a scarlet stretchable bathing suit, danced into the waves. My great aunt in black wool joined in, cautiously, for the slaps on the belly and hips and the tussles with undertow. Here was compensation for never returning to Mudaravila, to Pärnu's mud baths, music and lime treed avenues.

I couldn't quite picture frozen waves. Did they freeze mid-air then break in pieces and fall like shattered glass onto a bed of ice? How steeply did a wave stand? Could I skate down one side? Would I perish in the cold?

I could hardly wait to see them but prepared for disappointment. *Pärnu* was cleaning up after January floods, punished by global warming. A frozen *Pärnu Laht* might be history already.

A bus took me from Riga to *Pärnu*, then on to Tallinn, cruising through snow-drenched forests I'd seen the previous summer when they were more dense and green than I could have believed. On a snowy white field a fox bounded across, the character from the *Reinuvana Rebane* story book my family brought to New Zealand. Along the road a small boy slithered on the icy path pushing a Finnish sled. When we hugged Liivi Laht I glimpsed the sea - ice-blocks tossed like giant sugar cubes on the shore. It was cold enough. My wishes were coming true. I'd come back to Pärnu later. From Tallinn I drove to Tartu and met my relatives. A few more degrees of cold and I'd have been able to step onto the *Emajõgi* but that day, water flowed fast and dark.

I prayed for a colder, deeper freeze so the *laht* would be frozen to the bottom by the time I got back.

My cousins, expert scientists in water quality, work at *Võrtsjärv*. Their water research vessels were ice-bound at the jetty. "Sure you can walk on the lake. I don't know exactly how far it's frozen but it is minus ten," my cousin said.

To be safe I kept close to shore and went crunching through the snowy forest, heard, saw, chirruping, flitting *tihased*. I photographed nature's art in frosty lacework and snowy drifts heaped up on logs and rocks.

In Tartu, I was given an introductory tour of the Vironia house where my Great Uncle Andreas was once alderman. Baltic German student corporations were once, before the Soviet Era, traditional, academic, impressive in their pomposity. My student-day bonding was protesting the Vietnam War, nuclear ships or government scholarship cuts. The Vironia corporation rituals were as peculiar to me, as school teachers and office works in shorts, sandals, business shirt and tie must have been to my family.

On my cousin's *talu* between Tartu and Pärnu I climbed a ridge in the hope of seeing *metskits* or *põdrad*. The wind blasted, a snow storm on the way, too cold to stand still. In the barn beside the hay-filled loft, hand-fed heifers and stacked wood pile, I confessed to the *talunaine* that I'd never seen such a sight; the hay in the rafters, the animals sheltered from the storm, the beds of clean straw. No?

Well, yes, hay barns, but not full of animals. Really? Absolutely not. Grass all year. How wonderful! Amazing! All year? Exactly.

Wind stung, snow streamed, drifted across the road as I headed south. Pärnu would be freezing. I blew along Tammsaare, snow whirling in my headlights.

The café on Munga Tänav is charming, a sweet sample of the past, just as it must have sixty years ago. The waitress appeared ready to bob a *knixu*. I used to duck a curtsy as a child in Auckland; very refined. I lingered over coffee and herring sandwiches then had to first find then dig my teeny car from under a snowy mound.

After breakfast, jubilation! Minutes from my hotel I discovered Pärnu Laht frosted and rimy for as far as I could see. From where I'd watched *Jaanipäeva tuled* the previous year, all was ice-blue haze. Far, far out, I saw small, moving dots. The dots knew things I didn't, surely the thickness of the ice, the weather forecast, the particular smell and texture of trustworthy ice. A few more steps, then another, a scoot, a skate, a stamp for good measure and I'd done it, then back to iced sand. Thank you! All very well for men whose grandfathers walked the ice. Fine for the ice-fishermen born on the shores or the islands. Frozen reeds twitched in the wind, icicle-girded rocks, crystals and clusters decorated the shore. I marvelled. The movement of snowboarders hooked up to kites, hurtling along the sea front caught my eye.

"The bay is shallow and we know ice," a kite-blown boarder told me. "And good news. The temperature's dropping to minus twenty five today. They'll open the ice road to Kihnu, at least for motorcycles."

Kihnu iced in the past, what a treasure.

My cousin Mari in Tallinn spoke to me by phone. Her client in Kihnu would welcome me to her house. Did I want to go? Could I walk ten kilometers one *küla* to the next?

Of course! We'd fly in a small plane over the sweep of the bay, past the headland of Manilaid and above the ice fishermen. The sky dawned clear, the day was still. Windblown snow laid a warp and weft over the sea where fissures jagged on for miles over deep green ice that stretched barren beside layered snow. Ridges and runnels meandered. The swell and surge of the sea was hidden, subdued, all the way to Kihnu.

"In a week we can drive it," my cousin said.

"Oh really! But I'd rather not, thanks." Nor was I keen to go bouncing over glaciated crevices on a closet door, the local way. I was perfectly happy to appreciate the frozen phenomenon several hundred metres in the air.

At the other end of the world my family had taken to the ocean like natives, unblenching, unafraid but I had nothing to prove. I'd seen what I wanted.

Ingrid Scott

**Kristi Urv-Wong planeerib märtsis korraldada
pastla-tegemise koolituse,**

Kõik huvilised on teretulnud.

Praegu on kuupäev veel lahtine, aga huvilised saavad täpsema info Kristi käest.

253-761-9611

***Parim koht kohata kohalikke Eestlasi?
Best place to meet local Estonians?***

**Vancouveri Eestlaste Tegevused Veebruar 2010
Vabariigi Aasta Päeva Aktus**

Pühapäeval, 21. veebruaril kell 15:00/ Sunday, Feb. 21st
3:00pm

Location: Meie Kodu, 6520 Oak Street, Vancouver
Peakõneleja Eesti Vabariigi Kultuuri Minister Pr. Laine
Jänes

Järgneb: Koosviibimine koos õhtusöögiga
Pühapäeval, 21. veebruaril kell 18:00/ Sunday, Feb. 21st
6:00pm

Location: Royal Vancouver Yacht Club, 3811 Point Grey
Road, Vancouver

Dinner tickets are \$90 in advance and \$100 at the door
including buffet dinner, wine and other refreshments.
To purchase Vabariigi Aasta Päeva Dinner tickets contact
Olev at olevandmarit@telus.net or 604-727-7866

Vancouveri Eestlaste 2010 Ball

Laupäeval, 27. veebruaril kell 17:00/ Saturday, Feb 27th at
5:00pm

Location: Compass Point Inn, 9850 King George Highway,
Surrey (King George SkyTrain station)
Come celebrate the Olympics with the Vancouver Estonians
and special guests from Estonia (We also have TVs for
Olympic game viewing).

Estonian buffet and dance featuring entertainment from
Estonia and local groups.

Tickets are \$50.00. Children 12 and under are free. Tickets
at the door will be \$60.00 To purchase 2010 Ball tickets
contact Liisa at liisaverena@hotmail.com or 604-728-7463
Tantsuks muusika otse Eestist koos kohalike gruppidega
Piletid \$50.00, Lapsed alla 12 on tasuta. Piletid uksele
\$60.00 Kontakt: Liisa at liisaverena@hotmail.com or 604-
728-7463

Eesti Vabariigi Aastapäev

28. Veebruar 2:15 pm

**Sunday, February 28th
Latvian Church, Seattle, WA**

Please join in celebrating the 92nd anniversary of Estonian Independence

**We will be remembering the vabaduse sõja veterans who lived in Washington
As well as honoring all Estonian who have served in the armed forces.**

The ever wonderful Seattle tantsurühm and koor will perform

Light refreshments, kohvilaud, will followed the ceremony and performances

Seattle Estonian Teated is provided free to members of Seattle Estonian Society and/or Seattle Estonian Ev. Luth. Church members. Subscription fee for others is \$15 per year.

SEATTLE EESTLASTE TEATED

c/o Merit Oviir

23129 84th Ave W,

Edmonds, WA 98026